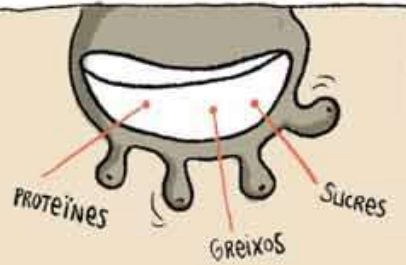

La llet és un dels aliments més complets que hi ha. Ho és tant que els nadons s'alimenten exclusivament de llet. D'aquí venen locucions tan expressives com "quina llet!" o això "és la llet!", per dir que alguna cosa és increïblement fantàstica.

Tots els mamífers ens alimentem de llet quan som nadons. Conté proteïnes, sucres i greixos en la quantitat i la composició justa per créixer bé, segons cada espècie i, a més, ens protegeix immunològicament. Això vol dir que ajuda els nadons a no posar-se malalts gaire sovint.

Per això, des de fa milers d'anys, les persones hem utilitzat la llet com una valuosa font de nutrients; tant és així que fins i tot hem anomenat la nostra galàxia Via Làctia, 'cami de llet'.

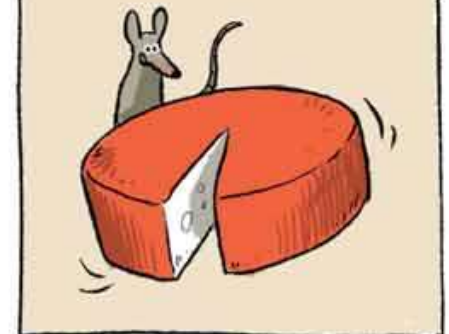
Des de l'inici de l'agricultura, en la revolució neolítica, fa uns 10.000 anys, es van començar a domesticar animals per aprofitar-ne la llet: búfales, ovelles, cabres, eugues, camelles i vaques.

La llet, però, es fa malbé de seguida. A més, hi ha adults que no poden digerir un dels sucres que conté, la lactasa, i si en beuen tenen mal de panxa.

Per això, molt aviat es va descobrir com fer iogurt, formatge i quefir. Triguen molt més a fer-se malbé i en pot menjar tothom.

El que molt poca gent sap, però, és que hi ha molts altres animals que també fabriquen llet per alimentar les cries i que no són mamífers.

Per exemple, alguns ocells com els flamencs, els coloms, els pelicans i alguns pingüins com l'emperador produeixen "llet de pap".

És una substància mucosa que té la consistència d'un formatge tou. No conté sucres, però és molt rica en greixos i en proteïnes.

També conté anticossos que els protegeixen immunològicament. La fabriquen a l'esòfag i la regurgiten per alimentar els seus pollets.

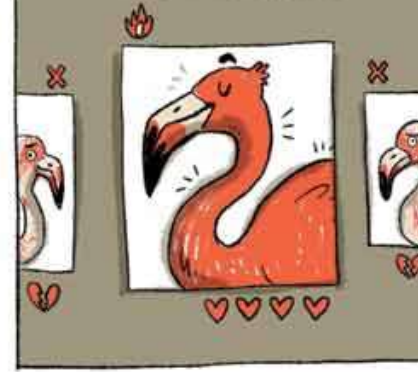
En algunes aus, com els coloms i els flamencs, tant els mascles com les femelles fan "llet de pap". En d'altres, com el pingüi emperador, només els mascles en fan.

La dels flamencs, a més, és de color vermell. Aquest color prové del pigment dels crustacis amb què s'alimenten, les artèemies, que són vermelles. També per això molts flamencs tenen les plomes de color rosa.

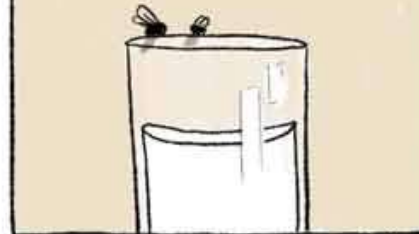
A l'hora de triar parella, els flamencs roses resulten molt més atractius, ja que la coloració rosada és un indicador de bona salut.

Però encara hi ha exemples més curiosos, que de ben segur poques persones imaginin. Per exemple, la mosca tse-tse, coneguda perquè la seva picada pot transmetre un protozou patògen que causa la malaltia de la son, alimenta la seva cria amb la llet que fabrica.

Fa un ou cada vegada i el manté dins de l'úter fins que la larva neix i creix prou per poder sortir fora i convertir-se en mosca. Mentrestant, la mare mosca l'alimenta amb unes secrecions lletoses que fabrica una glàndula que té a l'úter.

Fins i tot hi ha escarabats que alimenten les cries amb llet, com l'escarbat del Pacífic.

La femella tampoc pon els ous, sinó que aquests romanen a l'úter, on es desenvolupen nodrint-se d'un líquid molt ric en sucres, greixos, proteïnes i diversos tipus d'aminoàcids, la llet d'escarbat. Quan neixen ja estan completament formats.

I podríem continuar, perquè també hi ha aranyes que alimenten les cries amb una mena de llet que fabriquen, com les aranyes saltadores;

i peixos, com el peix disc de l'Amazones, que recobreix el seu cos d'una secreció lletosa que proporciona l'aliment que les cries necessiten quan surten de l'ou.

